

Reklames Karakter overfor Anstaltens Indehaver.

Naar Handelsministeriet i sin Tid har vist Sagen fra sig og har sendt den over til Ministeriet for offentlige Arbejder, ligger det naturligvis ikke i, at Handelsministeriet ikke mener, at Radiotelegrafien kunde have stor Betydning for Skibsfarten. Vægten maa i denne Forbindelse lægges paa Anstalten, men det er dog ikke rigtigt at forstaa Handelsministeriets Opfattelse saaledes, at det skulde mene, at Anstalten ikke skulde være værdifuld. Nej, Handelsministeriet har opfattet Sagen saaledes, at Anstalten ikke burde opføres paa Handelsministeriets Budget, fordi Radiotelegrafiens Betydning ikke gælder særskilt for Skibsfarten, men for saa vidt den har Interesse for Staten, er det paa andre vidt forskellige Omraader. Dertil kommer, at Handelsministeren var af den Opfattelse, at Trafikministeren vilde være bedre i Stand til at behandle denne Sag rigtigt, fordi han havde større Indsigt i de tekniske Forhold, der her foreligger, og fordi han tillige havde betydelig bedre Medhjælp til at bedømme den. Da Sagen derefter bliver oversendt til Ministeriet for offentlige Arbejder, gælder Undersøgelsen altsaa Anstaltens Kvalitet, Undervisningens Godhed samt Anstaltens Rentabilitet, og det ærede Medlem gaar da ud fra den rigtige Forudsætning, nemlig at det er konstateret, at Anstalten trænger til denne Støtte. Dette er konstateret ved Indsendelse af udførlige Regnskaber fra Anstaltens Side, hvorefter det er dokumenteret, at hvis et saadant Statstilskud ikke gaves, vilde Anstalten fremdeles have Underskud. Jeg mener, at Staten skulde hjælpe en Anstalt som denne til at give et saadant Overskud, at der deri er et nogenlunde rimeligt Vederlag til den Mand, der har den økonomiske Risiko, og som ogsaa har Arbejdet med denne Anstalts Drift. Og her maa jeg markere en Nuance mellem min Opfattelse af saadanne Anstalters Virksomhed og det ærede Medlems. Ligesom jeg for Handelsskolernes Vedkommende har gjort gældende, at jeg ikke vil være med til at betragte dem som en Næringsvej, der skal støttes som Næringsvej betraget, saaledes vil jeg her gøre gældende, at det, der her skal støttes, er de Anstalter, som giver den bedste Undervisning til de fleste. Jeg vilde tro, at det ærede Medlem i og for sig meget godt kan tiltræde den Tankegang, at Undervisning i den Betydning, som den her tages, skal ikke

betragtes som Næringsvej, men som et Middel for Næringsvejene, et Mittel for de Interesser, det drejer sig om at tilfredsstille, og det, der altsaa har været det afgørende for mig, er, at jeg mener at have Sikkerhed for, at denne Anstalt virkelig er yderst rationelt indrettet, giver en fortrinlig Undervisning og derfor opfylder det Formaal, som maa være den magtpaaliggende, at uddanne dygtige Radiotelegrafister.

Det er de Oplysninger, som foreligger for mig, og hvis Rigtighed jeg ikke har Grund til at tvivle om. Men foruden denne store Anstalt, som dette er, og hvis Oprettelse jeg mener man maa paaskønne, fordi den har krævet et Initiativ og vedkommende har udsat sig for en ikke ringe økonomisk Risiko, findes der enkelte andre Kursus, blandt andre Steder, ja maaske udelukkende, her i Byen, det ved jeg ikke rigtigt. Der fandtes i hvert Fald paa et vist Tidspunkt to Kursus her i Byen, hvis Læreres Kvalifikationer jeg aldeles ikke skal bestride, men som havde den Mangel ikke at være tilstrækkeligt økonomisk sikrede til at kunne tilvejebringe det fornødne Undervisningsmateriel, saaledes som det har fundet Sted i Svendborg. Fra Eksamenkommissionen fremkom der Ønske om at henlægge hele Eksamen til Svendborg. Dette Ønske var motiveret med, at Aflæggelsen af de fornødne Prøver voldte store Vanskeligheder i København, hvor man var henvist til de Apparater, som findes om Bord i Skibene. Jeg har imidlertid indtil videre, efter den nærmere Undersøgelse, som er foretaget, modsat mig denne Henlæggelse af Eksamen udelukkende til Svendborg, ikke fordi jeg ikke kunde se, at en saadan Henlæggelse i og for sig var rationel, men fordi jeg, for øvrigt ligesom det ærede Medlem, fandt det noget betænkeligt, at Elever fra andre Kursus tvangsmæssigt skulde indfinde sig paa en anden Skole for der at aflægge Prøve. Det er derfor bestemt, at man indtil videre skal hjælpe sig saa godt, man kan, ved at Prøverne aflægges om Bord paa de Skibe, som findes her. Men det er sandsynligt, at man ikke i Længden kan blive staaende ved denne Tilstand. Derfor har jeg ført Forhandlinger med Indehaverne af disse to private Kursus om at yde dem en Støtte, svarende til den, der hidtil er ydet Centralundervisningsanstalten i Svendborg, en Støtte, der altsaa skulde anvendes til, at de for deres Vedkommende skulde anlægge en sideordnet Anstalt, forsynet med de fornødne Apparater og Undervisningsmidler i det hele.